तस्यकीचकस्याविनयःनकतःननाशितः ॥ ३४ ॥ सारथिर्युद्धेसहायः नरस्यराज्ञःखियःश्वदेष्णायाश्वसंमतः संबंधित्वात् ॥ ३५ ॥तर्हिकथंतयोविभियंतद्वधेनकर्त्तव्यमित्याशंक्याह शूरइति मुग्धवान्मी व्यंगतवान्दारामशीतवेविश्वयंनांस्प्रष्टवान् ॥ ३६ ॥ तिष्ठतेस्थिरोमवित बुभूषतिप्राप्तुमिच्छिति ॥ ३७ ॥३८॥दर्शनेदर्शनेप्रतिदर्शनं सएवंराजविष्ठभःकामात्वाच्यदिमांहम्यात्ताहयेत्ताहनभयाद्वाऽहंयदिजी वितंज्ञस्रांतत्तर्हिधर्मेयतमानानांभवतांधर्मोनशिष्यतिशीर्यव्यर्थस्यादित्यर्थः ॥ ३९ ॥ एतदेवाह समयमिति समयंगर्यादांत्रयोदशवर्षद्वपां भार्यापोषणीयानभविष्यति ॥ ४०॥ ४९ ॥जायात्आविर्भवेत्

उपालब्धोमयाराजाकंकश्चापिपुनःपुनः ॥ ततोनवारितोराज्ञानतस्याविनयःकतः ॥ ३४ ॥ योयंराज्ञोविराटस्यकीचकोनामसारथिः॥ त्यक्तधर्मानृशंसश्च नरखीसंमतःप्रियः॥ ३५॥ श्रूरोभिमानीपापात्मासर्वार्थेषुचमुग्धवान्॥ दारामशींमहाभागलभतेर्थान्बहूनपि॥ ३६॥ आहरेदपिवित्तानिपरेषांकोशता मिषानितिष्ठतेस्मसन्मार्गेनचधर्मबुभूषित॥३७॥पाषापापभावश्रवामबाणवशानुगः॥अविनीतश्रदुष्टात्मात्रत्याख्यातःपुनःपुनः॥३८॥दर्शनेदर्शनेह न्याद्यदिजत्यांचजीवितं॥तद्दर्भेयतमानानांमहान्धमीनशिष्यति॥३९॥ समयंरक्षमाणानांभार्यावोनभविष्यति॥ भार्यायांरक्षमाणायांप्रजाभवितर क्षिता॥ ४०॥ प्रजायांरक्ष्यमाणायामात्माभवतिरक्षितः॥ आत्माहिजायतेतस्यांतेनजायांविदुर्बुधाः ॥ ४१॥ भर्तातुभार्ययारक्ष्यःकथंजायान्ममोद्रे ॥ वद् तांवर्णधर्मश्रवाह्मणानामितिश्रुतः॥ ४२॥क्षत्रियस्यसदाधर्मीनान्यःशत्रुनिबर्हणात्॥पश्यतोधर्मराजस्यकीचकोमांपदावधीत्॥ ४३॥ तवचैवसमक्षेवै भीमसेनमहाबल॥ त्वयात्यहंपरित्रातातस्माह्योराज्जटासुरात्॥ ४४॥ जयद्रथंतथैवत्वमजैषीर्ऋात् भिःसह॥ जहीममपिपापिष्ठंयोयंमामवमन्यते॥ ४५॥की चकोराजवाहभ्यान्छोकरुन्ममभारत॥तमेवंकामसंमत्तंभिधिकुंभिमवारमि॥ ४६॥ योनिमित्तमनर्थानांबहूनांममभारत॥तंचेज्ञीवंतमादित्यःप्रातर भ्युद्यिष्यति॥ ४७॥ विषमालोङ्यपास्यामिमाकीचकवशंगमं॥ श्रेयोहिमरणंमत्यंभीमसेनतवाग्रतः॥ ४८॥ वैशंपायनउवाच मस्योरःसमाश्रिता॥भीमश्रतांपरिष्वज्यमहत्सांत्वंप्रयुज्यच॥४९॥आश्रासयित्वाबहुशोश्रशमार्त्तीसुमध्यमां॥हेतुतत्वार्थसंयुकैर्वचोभिर्द्रीपदात्मजां॥५०॥

वदतोकथयतांब्राह्मणानीमुखात्बर्णधर्मथ्ययुतः ॥ ४२ ॥ ४२ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अभ्युदंयिष्यतिअभ्युदेष्यति॥४ णाकीचकवशंमागमंनगच्छेयं॥४८ ॥४९॥हेतुभिर्बुक्ति तिःतत्वार्थेर्पयार्थियार्यत्त्रीश्वा